

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak : BER 19-047

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie geweest onder nummer 88059 op de klacht van de competitieleider Regio Midwest van de KNZB:

Datum: 20 september 2019

Sanctie: met ingang van 20 september 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB teams.

Overweging: schelden (wangedrag art. L 6.1).

Wedstrijd: BZC Brandenburg H3 - ZV De Zaan H7 d.d. 14 september 2019.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 14 oktober 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. F.W. Drost, vice-voorzitter en F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift, opgesteld door appellant, en aanvullende verklaringen van scheidsrechters P. en V. Appellant is ter zitting gehoord.
3. Het tuchtrapport van scheidsrechter P. stelt dat appellant gebrek aan eerbied voor de scheidsrechters heeft getoond door zich na een uitsluiting op een onjuiste manier (met gespetter) terug te trekken. Daarop heeft de scheidsrechter appellant de rode kaart getoond. Het voorval werd volgens de scheidsrechter bevestigd door enkele bankzittende medespelers, die tevens zeiden: *'niet doen'*. Na de wedstrijd heeft appellant toelichting gevraagd en is er discussie ontstaan die volgens scheidsrechter P. hoog is opgelopen. Bij het weglopen heeft appellant gescholden, aldus het tuchtrapport.
4. Appellant verklaart dat het tuchtrapport van scheidsrechter P. een beeld schetst dat hij *'niet herkent'*. Er is naar zijn oordeel geen sprake geweest van opzichtig spetteren als reactie op een aan hem toegekende uitsluiting. Toen appellant vervolgens vroeg waarom hij de rode kaart had ontvangen, zou de scheidsrechter geen antwoord hebben kunnen geven, aldus appellant. Appellant heeft naar eigen zeggen alleen een toelichting gevraagd. Na de wedstrijd is appellant nogmaals naar de scheidsrechter gegaan, nu in het bijzijn van zijn aanvoerder. Wederom heeft hij om toelichting gevraagd, maar omdat hij constateerde dat scheidsrechter P. tot het geven daarvan niet bereid was, heeft hij zich afgekeerd en daarbij, naar eigen zeggen, de term *'kansloos'* gebezigd. Die term is door de scheidsrechters in de visie van appellant onjuist, namelijk als het scheldwoord voor de ziekte met de letter k, verstaan. Ook zou hij nog een ander heftig scheldwoord hebben gebruikt, maar dat was volgens appellant gericht aan zijn medespelers voor de situatie dat zij het besluit van de scheidsrechter (om appellant weg te sturen) zouden goedkeuren.
5. Vervolgens is appellant heel actief geweest in het benaderen van tegenstanders en mogelijke getuigen. De aanvoerder van De Zaan heeft verklaard na de wedstrijd bij het moment van het schelden niet aanwezig te zijn geweest en dus kan hij hieromtrent niets verklaren. De aanvoerder van het team van appellant verklaart dat de scheidsrechter het voorval heeft aangedikt omdat de discussie zo opliep. De aanvoerder verklaart ook de term *'kansloos'* te hebben gehoord, maar geen schelden. De beide dames en heer achter de jurytafel hebben schriftelijk verklaard geen stemverheffing of schelden te hebben gehoord.
6. Scheidsrechter P. blijft in zijn nadere reactie bij zijn eerdere weergave van de feiten. Ook scheidsrechter V. heeft in zijn nadere reactie de dreigende toon van appellant na het

aanbieden van halfslachtige excuses en het gebruik door appellant van de hiervoor bedoelde scheldwoorden expliciet bevestigd.

7. Nu er twee nagenoeg gelijklopende verklaringen zijn ontvangen van de scheidsrechters, dienen de overige getuigenverklaringen met terughoudendheid te worden beoordeeld. Immers, het feit dat deze overige getuigen bepaalde scheldwoorden niet hebben gehoord, betekent nog niet dat deze niet zijn uitgesproken. Appellant heeft een heel vasthoudende manier van optreden getoond toen hij opheldering wenste en daar heeft de scheidsrechter op enig moment niet langer voor opengestaan. Dat dit uiteindelijk heeft geleid tot de scheldwoorden wordt door appellant met klem ontkend, maar gegeven de eenduidige verklaringen van de scheidsrechters, ontbreekt voor de Commissie van Beroep de ruimte om uit te gaan van een andere weergave van de feiten.
8. De Commissie van Beroep:
 - a) handhaaft het oordeel van de Tuchtcommissie en bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 14 september 2019.
 - b) veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 30,15 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de vereniging BZC Brandenburg te belasten.

Nieuwegein, 22 oktober 2019

mr. J. R. Berculo, voorzitter
mr. F.W. Drost, vice-voorzitter
F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris